

عنوان مقاله:

توسعه صنایع دستی با تاکید بر صنایع خلاق و پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی روانشناسی، مشاوره، علوم تربیتی و علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

اعظم ترکان - کارشناسی ارشد پژوهش هنر دانشگاه علم و هنر یزد

خلاصه مقاله:

صنایع دستی، هنرهای، اصیل، بومی و مردمی هر کشور است که ریشه های عمیق و استوار در اعتقادات، آداب، عادات، رسوم، سنن و در مجموع فرهنگ معنوی جامعه دارد. صنایع دستی اصفهان تجلی خلاقیت بومی و تاریخ پرشکوه ایران است. صنایع دستی از قدیمی ترین انواع فعالیتهای بشری هستند که در مراحل مختلف تکامل اقتصادی، تامین کننده بسیاری از احتیاجات و نیازمندیهای جوامع بوده اند، که بر اساس اصول توسعه پایدار، صنایع دستی، اثرات اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست محیطی مهمی در جوامع دارد و صنایع دستی حافظه زنده تاریخ و تمدن بشری است. صنایع دستی اصفهان از تنوع و گستردگی زیادی برخوردار بوده، هرکدام مواد اولیه بخصوصی را به کار گرفته، محصولات متعدد و متفاوتی را تولید کرده است. بررسیها نشان میدهد که با توجه به جایگاه جهانی صنایع دستی اصفهان بخش قابل توجهی از صنایع دستی این شهر به فراموشی سپرده شده است و وضعیت صنایع دستی اصفهان به دلیل سیاست های ناکارآمد و غیرحمایتی، عدم حمایت از هنرمند، عدم توجه به دانش بومی در تولید صنایع دستی، دانش محدود راهنمایان سفر، تولید کنندگان و خریداران، سیاستهای گمرکی و... صنایع دستی اصفهان نتوانسته جایگاه واقعی خود را پیدا کند. همچنین حفظ استقلال و خلاقیت فکری صنعتگر در ساخت صنایع دستی، موجب میشود، تا هر کالای دست ساز برای خود هویتی داشته باشد و برای دستیابی به اصول توسعه پایدار و خلق آثار هنری ماندگاری باید صنعتی خلاق با توجه دانش زیست بومی و شرایط زیست بومی جهت گسترش و معرفی صنایع ایرانی داشت.

کلمات کلیدی:

صنایع دستی، توسعه پایدار، اصفهان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133880>

